

3) При утвърдителен отговор на втория въпрос:

Допускат ли приложимите норми от правото на Съюза относно възлагането на обществени поръчки национална правна уредба, според която може да не се постановява предвидената в член 2, параграф 1, буква б) от Директива 89/665/ЕИО ⁽²⁾ отмяна на решението за откриване на процедура за възлагане на обществена поръчка — което следва да се разглежда като неправомерно поради липсата на публикуване по член 7, параграф 2 от Регламент № 1370/2007 — ако неправомерността не е била от съществено значение за изхода на процедурата по възлагане, тъй като засегнатият оператор е могъл да реагира навреме и не е било налице нарушение на конкуренцията?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1370/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2007 година относно обществените услуги за пътнически превоз с железопътен и автомобилен транспорт и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 1191/69 и (ЕИО) № 1107/70 на Съвета (ОВ L 315, 2007 г., стр. 1).

⁽²⁾ Директива на Съвета от 21 декември 1989 година относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби, отнасящи се до прилагането на производства по обжалване при възлагането на обществени поръчки за доставки и за строителство (ОВ L 395, 1989 г., стр. 33; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 1, стр. 237).

Иск, предявен на 27 септември 2017 г. — Европейска комисия/Кралство Испания

(Дело C-569/17)

(2017/C 392/22)

Език на производството: испански

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: T. Scharf, G. von Rintelen и I. Galindo Martín)

Ответник: Кралство Испания

Искания на ищеца

- да се обяви, че като не е приело най-късно до 21 март 2016 г. законовите, подзаконовите и административните разпоредби, които са необходими, за да се съобрази с Директива 2014/17/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 4 февруари 2014 година относно договорите за кредити за жилищни недвижими имоти за потребители и за изменение на директиви 2008/48/ЕО и 2013/36/ЕС и Регламент (ЕС) № 1093/2010 ⁽¹⁾, или във всички случаи, като не е уведомило Комисията за посочените разпоредби, Кралство Испания не е изпълнило задълженията си по силата на член 42, параграф 1 от посочената директива;
- на основание на член 260, параграф 3 ДФЕС да се наложи на Кралство Испания периодична имуществена санкция в размер на 105 991,60 EUR, считано от постановяване на съдебното решение, с което се обявява неизпълнението на задължението за приемане на съответните разпоредби за съобразяване с Директива 2014/17/ЕС, или във всички случаи — на задължението за уведомяване на Комисията за приемането им;
- да се осъди Кралство Испания да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

1. По силата на член 42, параграф 2 от Директива 2014/17/ЕС до 21 март 2016 г. държавите членки са длъжни да приемат необходимите национални мерки за съобразяване на вътрешното право със задълженията, произтичащи от посочената директива. Тъй като Кралство Испания не е уведомило Комисията за транспонирането на директивата, тази институция решава да предяви иск срещу него пред Съда.

2. В рамките на исковата си молба Комисията предлага Съдът да наложи на Кралство Испания периодична имуществена санкция в размер на 105 991,60 EUR. Размерът на тази периодична имуществена санкция е изчислен с оглед на тежестта и продължителността на нарушението, както и на възпиращото действие на санкцията в зависимост от платежоспособността на посочената държава членка.

(¹) ОВ L 60, 2014 г., стр. 34.